F. I. B. A. trebuie să asigure disputarea corectă a meciurilor internaționale!

Steaua a înaintat un memoriu în legătură cu meciul de baschet de la Atena

A doua zi după disputarea meciului Steaua—Panathinaikos, la Atena, ziarul nostru a anunțat (în urma informației telefonice) că echipa Steaua va contesta rezultatul întîlnirii. Deoarece, din motive independente de posibilitățile conducerii echipei, contestația nu a putut fi depusă în timp util, clubul Steaua a înaintat către F.I.B.A. un amplu memoriu, în care se arată condițiile de desfășurare a partidei amintite și se solicită luarea de măsuri pentru a se evita în viitor repetarea unor asemenea cazuri. Antrenorul emerit Constantin HEROLD ne-a trimis spre publicare rîndurile de mai jos.

Eliminarea echipei Steaua din primul tur al „C.C.E." la baschet necesită o revenire, deoarece cred că opinia sportivă românească trebuie să cunoască condițiile inadmisibile în care s-a jucat meciul-retur cu Panathinaikos.

Știam că partida noastră de la Atena va fi grea, ca orice joc în deplasare, mai ales cînd adversarul este valoros, dar nu ne-am închipuit că vom întîlni o regizare atît de bine pusă la punct în scopul de a se cîștiga ilicit o întîlnire. Mai mult decît orice comentariu, cred că prezentarea cronologică a desfășurării meciului va fi edificatoare.

A fost, probabil, cel mai lung meci de baschet disputat în istoria acestui sport, deși timpul de joc este cu precizie delimitat de regulamentul în vigoare. Începută la ora 20,35, partida s-a terminat la ora 22,50, durînd nu mai puțin de două ore și cincisprezece minute. Poate că întîlnirea ar fi ținut pînă la mijlocul nopții, sub patronajul binevoitor al comisarului oficial F.I.B.A. (în același timp secretarul general al federației de baschet a Greciei, n.b.), dacă echipa locală n-ar fi reușit să-și asigure punctele necesare calificării și, astfel, să-i determine pe oficialii de la masa juriului să pună capăt întîlnirii.

Începutul jocului ne-a fost favorabil; în minutul 3 conduceam cu 10—3 și atacam insistent. Arbitrii Saltiel (Izrael) și Marchezi (Italia) ne-au făcut să înțelegem repede că sînt de altă părere. O serie de decizii eronate au dus la pierderea repetată a mingii și adversarii au reușit să egaleze în minutul 8. În acest răstimp, unii dintre jucătorii noștri au primit greșeli personale imaginare și însăși evoluția scorului a devenit... confuză. La masa juriului s-a socotit că trebuie aruncate în luptă mijloace noi și, subit, cronometrul electric a încetat să funcționeze, el fiind înlocuit cu un cronometru de mînă. Protestele noastre și discuțiile care au urmat nu au dus la nici un rezultat. Era ora 21. Opt minute de joc efectiv s-au consumat deci în... 25 de minute. Era un semnal. Mă uit la ceas să văd cît se va putea trage de timp pentru cele 11 minute rămase pînă la pauză. La ora 21,30 s-a încheiat prima repriză. O jumătate de oră, deci, pentru 11 minute de joc. Pauza s-a consumat în discuții interminabile cu toți factorii de răspundere prezenți, dar cronometrul electric nu s-a reaprins. La ora 21,50, meciul se reia. Gazdele joacă nepermis de dur, la adăpostul bunăvoinței arbitrilor. Deși fiecare jucător avea mai multe faulturi decît prevede regulamentul pentru descalificare, pe foaie nu apar aceste greșeli personale. Jocul obstrucționist al grecilor, intervențiile cronometrorilor, care anunțau scurgerea a 30 de secunde cînd eram în poziție bună de aruncare (ne-au fost anulate coșuri valabil marcate), precum și „activitatea" zeloasă a unei baterii de 8 fotoreporteri așezați în linie (care declanșau blitzurile ori de cîte ori eram în poziție bună de șut), explică cifra mică de puncte înscrise de echipa noastră în repriza a doua. În finalul meciului, după îndepărtarea fotografilor, noi am avut resurse să refacem un handicap de 8 puncte, în fața unei echipe care nu mai avea rezistența necesară. De altfel, în toată repriza a doua, grecii au practicat un „sistem de odihnă" neregulamentar, pe care arbitrii nu l-au îngrădit și nici nu l-au sancționat. După trei-patru minute de joc, subit, un jucător grec leșina. Timp de cîteva minute (pentru Kolokitas 5 minute), jucătorul era masat, în teren, i se făcea respirație artificială și era repus pe picioare. În acest timp meciul era întrerupt. În ultimele secunde de joc, arbitrul Saltiel a salvat pentru ultima oară echipa locală de la eliminare. După o serie de contraatacuri, în care am refăcut 7 din cele 8 puncte pe care adversarul le acumulase peste diferența de la București, Nosievici a făcut o intercepție și a marcat, aducîndu-ne un punct avantaj pentru calificare. Arbitrul Saltiel a anulat însă coșul și a dat mingea grecilor, pentru a o repune din nou în joc. Atacul grec a fost oprit prin fault și s-a mai marcat un punct. Au mai rămas 2 secunde de joc, dar juriul nu a mai așteptat reluarea partidei și s-a grăbit să fluiere sfîrșitul meciului, ceasul marcînd ora 22,50. Deci, se mai jucase o repriză de 60 de minute, meciul în întregime durînd 2 ore și 15 minute!

Gîndindu-ne mai mult asupra celor întîmplate la Atena, ne-am dat seama că deasupra ideii sportive au primat interese de ordin comercial. Meciul a atras 20 000 de spectatori, care au lăsat la casele clubului Panathinaikos aproape un milion de drahme! Partida următoare va aduce probabil și mai mult, și astfel bugetul secției de baschet va fi asigurat.

Nici arbitrii nu trebuie uitați în această poveste. Arbitrajul a devenit un „bussines" și cine nu știe să se poarte cu arbitrii, riscă mult. Dar aceasta este o problemă care comportă alte comentarii.

Echipa Steaua a făcut o întîmpinare la F.I.B.A., pentru a arăta cele petrecute la Atena, în speranța că forul internațional va găsi modalitatea ca pe viitor să asigure condițiuni mai bune de desfășurare a meciurilor din „C.C.E."

Constantin HEROLD
— antrenor emerit —

Cine aruncă mai bine la coș?

În dorința de a stimula pregătirea jucătorilor pentru aruncările la coș, federația organizează pe perioada 1-30 decembrie „Concursul republican de aruncări", dotat cu premii. Întrecerile se vor desfășura pe patru categorii (seniori, senioare, juniori, junioare), ținîndu-se seama de următoarele criterii:

— numărul aruncărilor libere transformate din 100 de aruncări;
— numărul aruncărilor libere transformate la rînd;
— numărul aruncărilor reușite din 50 acordate la o distanță de 7 m de coș (din orice loc al terenului);
— numărul aruncărilor transformate din 20 acordate la o distanță de 9 m de coș (din orice loc al terenului).

Se vor întocmi clasamente pe probe și clasamente generale.

Concursul se dispută la următoarele date: 1-10 decembrie faza raională sau orășenească, 11-20 decembrie faza regională, 21-30 decembrie faza finală. La finale vor participa cîte 6 jucători la fiecare categorie, din toate regiunile țării.

Clasamentele la „A"

MASCULIN

1. Steaua	8	5	0	382—338	16
2. Politehnica Buc.	5	4	1	373—289	9
3. Dinamo Buc.	4	4	0	318—272	8
4. Universitatea Tim.	5	3	2	368—352	8
5. Farul C-ța	5	2	3	302—324	7
6. I.C.F.	5	2	3	305—332	7
7. Politehnica Iași	5	2	3	343—375	7
8. Politehnica Galați	4	2	2	247—256	6
9. Universitatea Cluj	5	1	4	319—332	6
10. Comerțul Tg. Mureș	5	1	4	329—377	6
11. Rapid	4	1	3	269—287	5
12. Crișul Oradea	2	0	2	117—138	2

FEMININ

1. Politehnica Buc.	6	6	0	321—245	12
2. Rapid	6	5	1	353—268	11
3. Voința Brașov	6	4	2	283—233	10
4. Constructorul Buc.	6	3	3	282—300	9
5. Universitatea Cluj	6	3	3	298—280	9
6. Voința Buc.	6	3	3	296—314	9
7. I.C.F.	6	3	3	297—319	9
8. Mureșul Tg. M.	6	3	3	299—345	9
9. Progresul Buc.	6	0	6	250—296	6
10. Crișul Oradea	6	0	6	267—345	6

Reprogramarea ultimelor două etape ale diviziei A la fete

Pentru a da posibilitate jucătoarelor din lotul național să se pregătească în vederea campionatului balcanic (23—24 decembrie, în Bulgaria), federația de baschet a hotărît modificarea datelor de desfășurare a ultimelor două etape ale diviziei A. Astfel, etapa a VIII-a, programată inițial pentru 10 decembrie, se va disputa joi 7 decembrie, iar etapa a IX-a va avea loc la 10 decembrie. Derbiul campionatului, meciul Politehnica București-Rapid București, va fi găzduit de sala Floreasca, în ziua de 11 decembrie.

Rezultatele diviziei B

MASCULIN

SERIA I: Pedagogic Oradea-Medicina Timișoara 56-68 (25-23); Medicina Tg. Mureș-Politehnica Brașov 61-59 (26-32); Universitatea Craiova-Politehnica Cluj 50-48 (26-18); Științe Petroșeni-Steagul roșu Brașov 64-72 (36-38); seria a II-a: Academia Militară-I.C.F. II 60-78 (26-40); Construcții București-Petrolul Ploiești 53-56 (31-22); Voința București-Universitatea Iași 67-44 (38-15); ICHF București-Progresul-București 31-89 (31-30); Armata Bacău-Universitatea Buc. 37-68 (46-35).

FEMININ

SERIA I: Voința Tg. Mureș-Șc. sp. Craiova 32-40 (14-20), Medicina Tg.Mureș-ASA Cluj 38-46 (13-27); Spartac Salonta-Politehnica Brașov 61-57 (29-23), Șc. Sp. Brașov-Universitatea Timișoara 39-47 (23-24); seria a II-a: Arhitectura București-Universitatea Iași 41-55 (14-20); Universitatea București-Pedagogic Constanța 45-58 (21-32); I.C.F. II-Școlarul 35-51 (13-22); Pedagogic Bacău-Olimpia TV București 67-31 (30-22) Viitorul Dorohoi-Șc. sp. 1 București 62-29 (27-11).

Pe agenda lui 1968

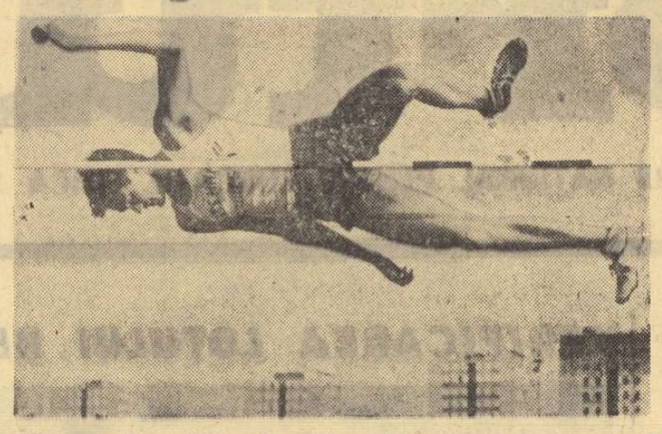

Campionul republican la săritura în înălțime, Șerban Ioan (Politehnica București) va avea anul viitor un bogat program de concursuri internaționale.

Foto: V. Bogdănet

Recent, au avut loc la Praga lucrările Comitetului european de atletism din cadrul I.A.A.F. și obișnuita ședință de calendar care precede fiecare an competițional. La discuțiile respective au participat din partea federației noastre prof. *Victor Firea*, secretar general al F.R.A., și prof. *Gheorghe Zimbrești*, antrenor federal.

Considerînd de interes general forma definitivă a calendarului internațional pe 1968 al atleților noștri, am solicitat tov. Firea cîteva date, pe cele mai importante.

— Evident, principala competiție a anului viitor va fi Olimpiada de la Ciudad de Mexico, în vederea căreia vor fi organizate, de fapt, cele mai multe dintre competițiile cu caracter de verificare, lor adăugîndu-li-se concursurile tradiționale.

Atletismul la J.O. se va desfășura între 20 și 27 octombrie, o perioadă asemănătoare celei de la Tokio. Pentru atleți se pune, deci, problema prelungirii activității competiționale și a grijii pentru ca graficul formei sportive să atingă valorile cele mai înalte spre sfîrșitul lunii octombrie, în condițiile speciale legate de aclimatizare.

— Despre ce competiții tradiționale este vorba?

— Mă refer la Crosul Balcanic (Istanbul, 24 martie), la crosul ziarului l'Humanité (Paris, 31 martie), la Jocurile Balcanice (Atena 29 aug.—1 septembrie) și la „internaționalele" noastre, pe care dorim din suflet să le facem să trăiască o a doua tinerețe. Dat fiind faptul că 1968 va fi într-un fel „anul altitudinii", ne-am propus ca întrecerile Campionatelor internaționale să se desfășoare la... altitudine. Pentru aceasta am ales ca gazdă Poiana Brașovului, fapt care i-a interesat pe numeroși delegați prezenți la Praga. În mod ferm au și răspuns invitației noastre federațiile de atletism din U.R.S.S., R.D. Germană, Polonia, Ungaria, Anglia, Bulgaria, Turcia, Suedia, Norvegia, Grecia, Iugoslavia, Olanda și Belgia, dar au mai fost și alte delegații care ne-au comunicat un răspuns de principiu, încă nedefinitivat. Campionatele sînt programate la 27—28 iulie.

— Ce meciuri bilaterale vor avea loc anul viitor?

— Patrulaterul România—Italia—Iugoslavia—Franța, la decatlon și pentatlon (Cluj, 22—23 iunie), R.F.G.—Olanda—România, senioare (în R.F.G. la 30 iunie), Cehoslovacia—România, senioare (în Cehoslovacia, 14 iulie), România B—R.D.G. B și România—Bulgaria seniori și senioare (Constanța, 28—29 sept.). O activitate bogată vor avea juniorii. Mai întîi, campionatele europene (Leipzig, 23—25 august) și cîteva meciuri: România—Grecia (Galați, 15—16 iunie), România—Albania (Galați, 22—23 iunie), România—Ucraina, tineret (Constanța, 17—18 august), Polonia—R.D.G.—România (în Polonia, 21—22 septembrie) etc.

Un mare număr de concursuri internaționale vor avea loc la nivelul cluburilor, al regiunilor și al diferitelor departamente. În sfîrșit, sezonul de sală va culmina cu „europenele" de la Madrid (9—10 martie).

De asemenea, sînt de consemnat numeroasele participări ale atleților fruntași la diferite competiții: Havana (16—28 mai), Sofia (1—2 iunie), Berlin (19 iunie), Varșovia (29—30 iunie), Praga (3—4 iulie), Skopje (19 iulie), Siena (28 iulie) etc.

De la treime...

● Miercuri după-amiază, o mare forfotă pe aeroport. Pleacă hocheiștii în lungul lor turneu în Canada! Sînt prezenți numeroși iubitori ai hocheiului, membri de familie, simpli curioși.

— Va fi cel mai greu examen din cîte am susținut pînă acum, ne declară Czaka, căpitanul echipei noastre reprezentative. **În cele 11 partide pe care le vom susține vom întîlni cîteva dintre cele mai puternice echipe amatoare canadiene, în fața unui public care știe ce este și cum se joacă hocheiul. Fiecare dintre băieți este însă hotărît să se mobilizeze la maximum, astfel ca reprezentativa noastră să aibă o comportare onorabilă.**

Urările de drum bun și de succes i-au însoțit pe hocheiști pînă la scara „Caravelului" lui „Air France". Și acum sîntem nerăbdători să primim primele vești de la reprezentanții noștri.

● În aceste zile de pauză competițională, pe patinoarul „23 August" pot fi văzuți la antrenamentele sportivii care vor alcătui selecționata de tineret a României. În zilele de 16 și 17 decembrie această formație va evolua în R. D. Germană în compania echipei similare a gazdelor. Sub conducerea antrenorilor **Gabriel Cosman** și **Eugen Raduch** iau parte la lecțiile de pregătire: **Hutan, Marian, Sgincă III, Scheau, Ioniță, Constantinescu, Petrescu** etc.

În fața echipei noastre de tineret se află un bogat sezon competițional și, judecînd după seriozitatea cu care se lucrează, putem spera că din rîndurile acestor hocheiști în formare se vor ridica jucători de valoare pentru prima reprezentativă a țării.

● La Miercurea Ciuc s-au luat din timp, adică de astă-vară, toate măsurile pentru a se asigura cele mai bune condiții de desfășurare a turului al doilea al campionatului republican. În vederea meciurilor care vor începe la Ciuc în ziua de 6 ianuarie, au fost făcute importante amenajări patinoarului din vecinătatea hotelului Harghita. Astfel, a fost cimentată suprafața de joc, au fost refăcute mantinelele, a fost revizuită instalația de nocturnă și va fi mărită capacitatea celor patru tribune.

Fostul hocheist Ștefan Szabo nu-și putea ascunde nerăbdarea cu care el, ca și cei mai mulți dintre concetățenii săi — mari iubitori ai acestui joc, așteaptă să vadă la lucru cele șapte echipe participante la actuala ediție a campionatului republican, iar antrenorul **Vacar** ne-a promis că, după antrenamentele pe care le fac în continuare, jucătorii Avîntului se vor prezenta la un nivel superior recentei lor evoluții de la București. (r. v.).

Ultimul antrenament al hocheiștilor înaintea plecării în Canada. Ștefanov, Pană și Basa sar peste bănci („jucători căzuți") așezate pe gheață.

Foto: R. Teodor

Juniorii față în față cu... titlurile de campioni ai României

De vineri și pînă duminică inclusiv, cei mai buni juniori la scrimă vor susține ultimele asalturi din actuala ediție a campionatului național.

Dintre floretiști, șansele cele mai mari le au nu mai puțin de 5 trăgători: doi din Capitală, *Gabriel Ursovici* (Progresul) și *Aurel Ștefan* (Gloria) și trei din țară—*Mihai Bănică* și *Traian Constantinescu* (ambii de la Școala sportivă Ploiești) și *Aurel Cioară* (Școala sportivă Oradea). Toți scrimerii amintiți mai sus au luat parte în acest an la numeroase concursuri interne și chiar internaționale, astfel că ei pot aborda de la un nivel valoric aproximativ egal, întrecerea finală. Prin simplă impresie, anticipăm victoria lui *Gabriel Ursovici*.

Pentru titlul de campioană a țării la floretă vor încrucișa lamele, în principal patru sportive: *Adriana Moroșan* de la Progresul, *Eva Lengyel* de la Școala sportivă din Satu Mare, *Suzana Saplontai* de la Medicina Tg. Mureș și *Rodica Văduva* de la S.P.O.B. În mod firesc, locul 1 n-ar trebui să scape talentatei reprezentante a Progresului, care a avut prilejul să acumuleze, în raport cu celelalte pretendente, un bogat bagaj de cunoștințe și de experiență. N-ar trebui... Numai că Adriana Moroșan s-a făcut remarcată printr-o inconstantă valorică de-a dreptul alarmantă. În aceste condiții, celelalte aspirante ar putea realiza mai mult. În ce ne privește, acordăm credit, în ordine, *Rodicăi Văduva*, *Adrianei Moroșan* (totuși!), *Evei Lengyel*, a cărei comportare la naționalele de seniori a fost remarcabilă, și *Suzanei Saplontai*.

Proba de spadă nu poate scăpa, în mod normal, lui *Anton Pongrat*, campionul mondial de tineret din acest an. Va fi foarte interesantă lupta dintre reprezentantul Medicinei Tg. Mureș și campionul din 1966, *Alexandru Istrate* (Steaua). În discuție pentru un loc în primele trei mai poate intra și *Constantin Duțu* de la Electroputere Craiova.

În fine, la sabie este foarte posibil ca redutabilii reprezentanți ai Agronomiei Iași, *Dan Irimiciuc* și *Dan Popescu* să termine în această ordine, după ultimul asalt. Irimiciuc, mai ales, a făcut dovada unui plus de maturitate sportivă, hotărîtor, desigur, pentru a-l ajuta să cîștige.

Amintim că formula de desfășurare a finalelor va fi următoarea: două tururi de serii; apoi, eliminare directă cu recalificări și o finală de 6.

Rodica Văduva (S.P.O.B.), una din aspirantele la titlul de campioană pe 1967...

SĂ AVEM, ÎN SFÎRȘIT, RĂBDARE!

„Europenele" au trecut. Se știe cum. Pentru voleiul nostru, pe toată linia cu insuccese. Despre acela al echipei masculine am vorbit. Vom mai reveni, de va fi nevoie, cînd, în vederea participării la Olimpiadă, vor fi luate măsurile corective, principal schițate de concluziile recentei ședințe în care au fost analizate pregătirea și comportarea băieților la C.E. Acum, ne-a rămas să stăruim puțin și-asupra nereușitei fetelor.

De la „bronzul" din 1963 — un absolut pionjon pe locul 9, niciodată ocupat de vreo echipă românească la C.E., C.M. sau oricare altă competiție internațională organizată în acest sport. Și — totuși — o cădere previzibilă, prin insistent semnalata criză din ultimii ani a voleiului feminin de la noi. O poziție inferioară în clasamentul „europenelor", aproape unanim pronosticată după turneul de verificare din august de la Constanța. Pentru evitarea ei, posibilitate iluzorie, precum și noi am spus-o, în încercările făcute n-a fost neglijat nici un amănunt, efort sau sacrificiu, inclusiv acela al perspectivei. Cu minime și nedeterminante excepții fortuite, echipa prezentată a cuprins elementele corespunzătoare **sub raportul experienței de concurs și-al formei sportive**, tot ce aveam mai bun de ales, cu aceste criterii, din voleiul feminin. **Minus Elisabeta Goloșie** (accidentată) și **Emilia Vamoșiu** (în formă nesatisfăcătoare la ora respectivă). În schimb, cu **Doina Ivănescu**, la ale cărei servicii în reprezentativă s-a apelat din nou cu acest prilej și care — cînd și atîta cît a fost folosită — nu și-a economisit forțele, activînd în genere pe măsura resurselor sale. Ca de altfel și celelalte 10 (Alexandrina Chezan, Elena Florescu, Alexandrina Constantinescu, Eugenia Rebac, Marilena Ștefănescu, Helga Bogdan, Martha Székely, Aurelia Căunei, Mariana Popescu și Mariana Baga), care, oricum, au toate meritul de a fi luptat onorabil.

Tot ce aveam mai bun. Din păcate însă, acest cel mai bun al nostru — la Ankara s-a văzut o dată în plus limpede — înseamnă prea puțin. Nu atinge capacitatea (fizică, tehnică și tactică) necesară obținerii de succese prestigioase în întrecerile internaționale oficiale, iar deseori, de la o vreme, nici în cele amicale. Aceasta, din arhicunoscutele cauze care au operat timp îndelungat în secțiile de volei ale majorității cluburilor și asociațiilor sportive (selecție deficitară, comoditate, volum de lucru neîndestulător în antrenamente ș.a.), în repetate rînduri combătute în ziarul nostru. Citeodată cu toată tăria, justificată, dar care totuși nu a dus la administrarea operativă a măsurilor radicale care se impuneau, ci la... supărarea neproductivă a organelor federale salariate și direct răspunzătoare: secretarul general, prof. **A. Dobincă**, fostul și-apoi actualul antrenor federal, prof. **I. Takacs** și prof. **N. Tărchilă**. În fine, fapt e că am ajuns azi ca potențialul a ceea ce avem mai experimentat să nu urce pînă la nivelul accesibil altor reprezentative din plutonul continental fruntaș și pe care, iată, și cînd accidental ne-ajută (cu greșeli improprii lor), nu ne stă în putință să le depășim în clasament. Dovadă — inutila bombă a acelui 3-0 din preliminariile C.E. în fața garniturii R. D. Germane, realizat desigur și datorită meritoriei combativități, jocului bun practicat, dar mulțumită mai cu seamă condițiilor psihologice favorizante, pe care... le-am omite dacă am ști că slujește a ne îmbăta cu apă... E vorba despre anormala slabă comportare a adversarelor, altfel indiscutabil și net superioare nouă, însă atunci evident și exagerat relaxate. Atît ca urmare a faptului că aveau asigurată participarea la turneul 1—8 independent de rezultatul meciului cu noi, cît și din pricina desconsiderării voleibaliștelor noastre, pe care le-au învins regulat și clar în ultimii 4 ani. Jucătoarelor R. D. Germane le-am dat, neîndoielnic, o lecție memorabilă prin victoria noastră, care însă, pînă una-alta, la „europene" nu le-a prejudiciat, iar nouă... nu ne-a folosit, diferența de valoare tot spunîndu-și cuvîntul, printr-un 3-0 nemaicrat cu punctaverajul major trebuincios calificării în turneul principal de la Izmir. Au plecat acolo clasatele pe „1" și „2" în grupă, formațiile R.D.G. și Ungariei, țări în care, e bine să ne-amintim, voleiul de performanță s-a dezvoltat în mare parte datorită celor învățate de la noi, sprijinului nostru.

Erori esențiale, comise cumva, ca la băieți, în pregătirea din ultima perioadă? Nu. Cei mult, unele greșeli de orientare tactică, discutabile și-n orice caz nehotărîtoare pentru rezultatul din Turcia. În genere, pregătirea a fost simțitor ameliorată și extrem de sîrguincioasă în partea sa finală, desfășurată sub conducerea antrenorului prof. **Șt. Stroe**, supervizat și ajutat direct de către prof. **N. Tărchilă**. Acesta, printr-un suplimentar sacrificiu... ineficace (că tot nu ne-a păzit de locul 9) și chiar păgubitor, întrucît aportul auxiliar la pregătirea echipei feminine l-a obligat să-și neglijeze îndatoririle de antrenor federal și de președinte al colegiului central al antrenorilor. În special aceea, foarte importantă, de îndrumare și control a pregătirii reprezentativei masculine!

...Am avut deci dreptate în august, după turneul de verificare de la Constanța. (Preferam înmiit, credeți-ne, să fim infirmați!) **Reprezentativa senioarelor n-a putut obține calificarea în turneul final 1—8, ea neterminînd lupta din serie decît pe locul 2, pe care, probabil fără victoria asupra formației R.D.G., dar în mod absolut sigur, s-ar fi clasat și echipa de tineret. Întărită cu acele cîteva jucătoare de la senioare care sînt încă de viitor, care vor mai putea rezista nedisonant pretențiilor mereu sporite din concertul voleibalistic internațional. Lucrului nostru în perspectivă, pornit ceva mai serios cu cîtva timp în urmă, i-ar fi slujit enorm prezența unei astfel de echipe la C.E., unde, asemenea primei reprezentative, tot pe locul 9 venea la capătul competiției „consolării", în dispută cu formațiile Belgiei, Elveției, Suediei, R. F. a Germaniei și Turciei, după ce în serie nu începe îndoială că și ea ar fi întrecut echipa Italiei. Poate doar și-ar fi învins cu ceva mai puțină facilitate modestele adversare, în compania cărora senioarele au făcut pur și simplu jocuri de agrement, necedînd nici unul din seturi, cîștigîndu-le la 0(4), la 1(4), la 2(2), la 3(3) și la 4(2) și pierzînd în 5 meciuri numai 25 de puncte. Cu 3 mai mult decît ne-a înscris ultima clasată din grupă, Italia, în cele 3 seturi pierdute la noi... Să nu ascundem după paravanul unor asemenea victorii (și nici după acela al accidentalei și ineficientei victorii asupra echipei R. D. Germane I) locul 9 și severitatea învățămintelor acestei retrogradări!**

Ce ar mai fi de spus? Pentru că, altfel, multe se mai spun. Dar, de pildă, **scoatem nesănătoase discuțiile pledante exclusiv pe șubredul fundament al lui... dacă. Așa, dacă formula de disputare a „europenelor" n-ar prezenta lacuna inechității sorților... Uneori căci atunci, cînd ei ne-au favorizat n-am mai avut nimic să-i reproșăm formulei! Dacă, așadar, nu picam în cea mai grea serie... N-a fost însă cea mai grea și pentru echipele R. D. Germane și Ungariei?!?**

Discuții cu dacă? Ei bine: dacă ne vom rezuma la lupta pentru schimbarea formulei C.E., C.M. sau J.O. ... cînd nu ne-o conveni, neavînd valoarea corespunzătoare cerințelor, dacă nu ne vom strădui să ridicăm această valoare în ansamblu pe plan intern iar astfel și pe plan extern, dacă o să continuăm a fugi după succese pripite (adesea de himeră), nu vom reuși decît — cel mult — victorii chinuite sau ieftine. În fine, nu vom izbuti repararea prestigiului internațional al voleiului nostru feminin dacă n-o să abandonăm jumătățile de măsură, dacă n-o să utilizăm în compunerea și pregătirea reprezentativei, nu valorile aproximative ale prezentului, ci pe acelea mari cu certitudine ale viitorului. Avem în lotul de tineret și de junioare destule asemenea cadre cu proeminente posibilități evolutive, pentru care specialiștii de peste hotare ne invidiază și îndrituit ne-ău criticat că nu le-am întrebuințat la C.E. Să le folosim de-acum încolo, să le acordăm încredere. A venit ceasul cînd, barem de nevoie, să clădim o echipă națională integral de perspectivă, pe care, antrenînd-o cu grijă, asigurînd stabilitatea în lotul și-n „12"-le de bază, s-o aruncăm temerar în luptă. Să n-o ferim de confruntarea cu cele mai puternice, deci de insuccesele debutului, inerente și-atît de prețioase: mai ales din acestea se învață. Așa cum și din înfrîngeri a învățat, la începutul carierei sale, echipa noastră feminină care, în 1956, ne-a adus de la Paris medalia de argint a „mondialelor"...

Repetăm, dispunem de suficiente tinere talente în rezervorul de cadre al voleiului feminin românesc, care să dea temei nădejdilor în condițiile unei munci luate fără sfială de la „a", temeinic. Nu cu obiectivul fixat la... calende, se-nțelege, dar nici sub imperiul goanei după rezultate imediate.

Să cutezăm, în sfîrșit, a avea răbdare!

Constantin FAUR

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

Poate subiectiv, din program, ne reține atenția meciul campionilor cu Alumina Oradea, cel al dinamoviștilor cu Viitorul Bacău și partida Politehnica Galați — Celuloza Brăila (nume nou — fostă Progresul — și, sperăm, mentalitate nouă) la băieți; Penicilina Iași — „U" Craiova, „U" Cluj — Rapid, la fete.

Tuturor echipelor, urări de succes încă de la primul serviciu...

Și acum, pe terenurile de rugbi — fără îndoială ultimele ale căror tribune încearcă nostalgia singurătății, și aceasta, destul de tîrziu, aproape de hotarul anului. Ne-am obișnuit însă ca termometrul să nu-i sperie pe practicanții acestui splendid sport în care frumusețea și bărbăția se conjugă din primăvară pînă în iarnă. Ce ne oferă acest sfîrșit de săptămînă? Aparent un program modest — cîteva restanțe. În campionat, zarurile au fost aruncate. Grivița Roșie, Dinamo și Steaua vor termina pe primele trei locuri; Rapid și Precizia Săcele nu mai au cum să evite retrogradarea (vor reveni în „A" Constructorul București și Universitatea Timișoara). Dar, tocmai pentru că sînt lipsite de miză, jocurile de duminică (Gloria — Precizia Săcele, Știința Petroșeni — Progresul, Rulmentul Bîrlad — Rapid) ne pot oferi un rugbi de calitate, deschis, spectaculos pe care — chiar cu mîinile înghețate — îl vom răsplăti cu aplauze.

Dar, mai este ceva. Finala juniorilor — pe Parcul Copilului — într-o plină de semnificație deschidere la ultima verificare a lotului de seniori înaintea derbiului european de la Nantes.

Sîmbătă seară, la Floreasca, reîntîlniri cu Ana Starck, Elena Hedeșiu, Elena Băicoianu, Felicia Bîtlan... Rapid primește replica formației Brandval Idrottslag, campioana Norvegiei. Formația oaspete e mai puțin cunoscută la noi și aceasta reclamă o dublă atenție. Ca să facem cu succes primul pas în noua ediție a „C.C.E.".

Pe scurt, o invitație și la duelurile celor mai tineri mușchetari — juniorii scrimei noastre — ale căror finale sînt programate de azi pînă duminică, dimineața și după-amiaza, în sala de la stadionul Republicii. E greu de dat pronosticuri. Anticipăm doar clasamentul la spadă. În mod normal. Anton Pongrat nu poate pierde. Dar, cîte nu s-au văzut pe planșele de scrimă!...

Nu, n-am uitat fotbalul. Cu toate că pînă la 9 decembrie nu vom vedea nici una din echipele primului campionat. Cu toate că și „B"-ul a încheiat prima repriză a competiției, zece restanțe în categoria C mențin — cu mult interes — fotbalul în actualitatea sportivă internă. Pe stadioanele din Buhuși, Buzău, Bîrlad, Medgidia, București, Tîrgoviște, Oltenița, Tr. Măgurele, Tg. Jiu și Corabia, după 90 de minute, vom consemna ultimele rezultate ale turului. De pe acum se știe însă că — în special — Chimica Tîrnăveni, Metalul Tr. Severin, Dunărea Giurgiu, Gloria Bîrlad și alte echipe au toate motivele să sărbătorească victoriile obținute. Dar, nu cu Fetească sau Drăgășani (mai știm noi cîte ceva din anii trecuți!). Ah, să nu uităm, aceeași recomandare și echipelor tentate să se... consoleze astfel după evoluții nesatisfăcătoare, uneori penibile (vezi Metalul Rădăuți — 8 puncte în 18 meciuri!).

Ce-ar fi ca duminică, echipele de „C" să ne arate că ar merita o literă mai de față în alfabetul marilor competiții ale fotbalului nostru?

Pentru final, ceva care tinteste dincolo de panoramicul sportiv intern al săptămînii. Un gînd plin de căldură, un îndemn și promisiunea că vom ține pumnii strînși la examenul pe care-l susțin, duminică, la Budapesta, juniorii români în meciul revanșă cu speranțele lui Kalman Bereinez.